

премъни на полугласнѣ; напр. добрыйтъ име. и род. добрыжтъ дат. и и вин. надежъ. Видясе зашто дат. и вин. надежъ треба да иматъ полугласе въ окончанъето си т. е. ж, а оиѣ дѣто се оканчаватъ во множественното число на и, нимъ треба да се пише ѣ въ дат. и вин. пад. а въ им. и род. и; зашто ѣ то не е друго ништо, * токмо жѣ каквото го произносятъ и Русситъ; макаръ да има ж, ч, ш, щ, ц, к, и въ един. число ѣ, а зашто да не бива? И друго щеше да стане смущенъе; напр. добрыйтъ челоуцыи правятъ добрыйтъ челоуцыи, правилно: добрыйтъ челоуцыи правятъ добрыйтъ челоуцыи. Така и во среднійтъ родъ; напр. иманіе имени. и род. над. а въ дат. и вин. иманье т. е. да има сокращенъе и полугласе, а дѣто се оканчаватъ нѣ я е и о нимъ може да се претурва Камора, която ще означава полугласе; напр. полѣ, поле; ды-

* Чшо се произносе какъ що.